

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.742 van 13 maart 2014
in de zaak A. 198.046/IX-6973**

In zake: Remi ZEEUWS
die woonplaats kiest te 3040 Huldenberg
Nijvelsebaan 31 A

tegen:

- 1) het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
 - 2) het INSTITUUT TER BEVORDERING VAN HET
WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK EN DE
INNOVATIE VAN BRUSSEL
- bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Geoffroy Generet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 oktober 2010, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing tot aanstelling van twee directeurs, rang A3, bij het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 225.852 van 17 december 2013 werd het debat heropend, het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel als tweede verwerende partij aangewezen, de zaak opnieuw opgeroepen voor de terechtzitting van 3 maart 2014 en aan de partijen een termijn van dertig dagen toegestaan om een memorie in te dienen.

De verzoekende partij heeft een memorie ingediend.

De terechtzitting heeft plaatsgevonden op 3 maart 2014.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Tamara Willems, die *loco* advocaat Geoffrey Generet verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feitelijke gegevens van de zaak zijn uiteengezet in de tussenarresten nr. 212.365 van 31 maart 2011 en nr. 220.799 van 1 oktober 2012.

IV. Aanwijzing van de verwerende partijen en regelmatigheid van de rechtspleging

A. Processtukken en administratief dossier van de tweede verwerende partij

4. Bij tussenarrest nr. 225.852 van 17 december 2013 werd het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel (hierna: het IWOIB), thans INNOViris genoemd, aangewezen als tweede verwerende partij in de voorliggende zaak.

5. Ter terechtzitting bevestigt de raadsman van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, die beide verwerende partijen vertegenwoordigt, dat de

door hem namens de eerste verwerende partij ingediende processtukken en administratief dossier, om proces-economische redenen, mede mogen worden toegerekend aan de tweede verwerende partij.

B. Pleitnota

6. Verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota neer.

7. Het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid of de gegrondheid van het beroep, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de door verzoeker neergelegde pleitnota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

8. Verzoeker voert in het eerste middel aan dat “[h]et Brusselse Hoofdstedelijk Gewest [...] onbevoegd [is] om benoemingen te doen bij het IWOIB”. Hij zoekt daarvoor steun in de arresten nrs. 207.320 en 207.321 van 13 september 2010 van de Raad van State, evenals in arrest nr. 206.427 van 6 juli 2010.

Beoordeling

9. Zoals werd aangenomen in tussenarrest nr. 220.799 van 1 oktober 2012, bestrijdt verzoeker met het voorliggende beroep het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 juni 2009 waarbij het IWOIB wordt gemachtigd om twee directeurs contractueel in dienst te nemen, alsook de beslissingen om Pieter De Pauw en Valérie Goret binnen de grenzen van dat machtigingsbesluit op contractuele basis aan te stellen tot directeur bij het IWOIB.

10. Het IWOIB werd bij ordonnantie van 26 juni 2003 opgericht als een openbare instelling van categorie A in de zin van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 ‘betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut’.

Luidens artikel 11 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 20 juli 2006 ‘tot regeling van de administratieve en geldelijke toestand van de contractuele personeelsleden van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest’ worden de machtigingen tot indienstneming van contractuele personeelsleden om aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen, voor de instellingen van categorie A verleend door de regering. Luidens artikel 12 van het voornoemde besluit wordt de beslissing tot indienstneming voor de instellingen van categorie A genomen door de functioneel bevoegde minister of zijn afgevaardigde.

11. Het “Brussels Hoofdstedelijk Gewest” is inderdaad niet bevoegd voor aanstellingen bij het IWOIB, dat een van dit gewest onderscheiden rechtspersoon is. Wanneer evenwel, zoals in dit geval, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering machtiging verleent tot contractuele aanstellingen bij het IWOIB en de functioneel bevoegde minister of zijn afgevaardigde tot contractuele aanstelling beslist, dan treden zij niet op namens het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar wel namens het IWOIB. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de functioneel bevoegde minister of zijn

afgevaardigde zijn dan ook wel degelijk bevoegd om de bestreden beslissingen te nemen.

12. Wat de door verzoeker vermelde arresten van de Raad van State betreft, volstaat de loutere vaststelling dat in die arresten helemaal niet wordt aangenomen dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de functioneel bevoegde minister of zijn afgevaardigde onbevoegd zouden zijn voor contractuele aanstellingen bij het IWOIB.

13. Het eerste middel faalt dan ook naar recht.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

14. Verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van het gezag van gewijsde van arrest nr. 197.683 van 10 november 2009 van de Raad van State, voor zover in dat arrest het volgende wordt overwogen:

“5.2. De artikelen 67 tot 70 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat luidens zijn artikel 2, § 1, 1°, van toepassing is op het IWOIB, regelen de procedure die moet worden gevolgd in het geval van een bevordering in een graad van de rang A2 of A3. Ze schrijven voor dat de directieraad in die procedure tussenkomt.

[...]

De partijen zijn het erover eens dat bij het IWOIB geen directieraad bestaat. Dienvolgens kan er in de huidige stand van de reglementering bij het IWOIB geen wettige bevordering in een graad van de rang A3 worden verleend.”

Volgens verzoeker is de verwerende partij niettemin stommelings overgegaan tot bevorderingen in de rang A3.

Boordeling

15. De aangehaalde overwegingen van arrest nr. 197.683 van 10 november 2009 van de Raad van State hebben betrekking op statutaire bevorderingen in graden van de rangen A2 of A3. De artikelen 67 tot 70 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 ‘houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest’ (hierna: het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002) waarvan die overwegingen melding maken en waarop ze steunen, zijn enkel van toepassing op de statutaire ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. In de voorliggende zaak maken evenwel de machtiging tot contractuele aanstelling en de beslissingen die deze machtiging uitvoeren, het voorwerp uit van het beroep. De bepalingen van het voornoemde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering zijn daarop niet van toepassing. Uit het gezag van gewijsde van arrest nr. 197.683 van de Raad van State kan dan ook niets worden afgeleid met betrekking tot de wettigheid van de thans bestreden beslissingen.

Het tweede middel faalt eveneens naar recht.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

16. Verzoeker voert in het derde middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’. Hij stelt dat hij bij het indienen van zijn verzoekschrift niet beschikte over de motieven die geleid hebben tot de bestreden benoemingen (lees: contractuele aanstellingen) tot directeur.

17. In zijn memorie van wederantwoord laat verzoeker nog gelden dat hij geen antwoord heeft gekregen op zijn brief van 6 december 2009 waarmee hij aan de minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Wetenschappelijk Onderzoek onder meer een afschrift heeft gevraagd van de besluiten tot aanstelling van Pieter De Pauw en Valérie Goret tot directeur. Hieruit volgt volgens verzoeker dat de formele-motiveringsplicht werd geschonden. De motivering gegeven in het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 juni 2009 waarbij het IWOIB wordt gemachtigd om twee contractuele directeurs in dienst te nemen, is volgens verzoeker evenmin afdoende.

Beoordeling

18. Het doel van de formele-motiveringsplicht die is opgelegd door de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ bestaat erin diegene ten aanzien van wie een beslissing is genomen, een zodanig inzicht te geven in de motieven van de beslissing dat hij in staat is met kennis van zaken te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing op het vlak van haar motieven te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt.

Wat het bestreden besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 juni 2009 betreft, waarbij het IWOIB wordt gemachtigd om twee directeurs contractueel in dienst te nemen – het eerste voorwerp van het beroep – kan verzoeker niet worden beschouwd als “diegene ten aanzien van wie de beslissing is genomen”. Verzoeker heeft in zoverre dan ook geen belang bij het middel dat de schending van de formele-motiveringsplicht aanvoert.

Wat de bestreden beslissingen betreft om Pieter De Pauw en Valérie Goret binnen de grenzen van het machtigingsbesluit van 4 juni 2009 op contractuele basis aan te stellen tot directeur bij het IWOIB – het tweede voorwerp van het beroep – is verzoeker evenmin de rechtstreekse begunstigde. Zelfs als inzake benoemingen onder “diegene(n) ten aanzien van wie de beslissing is

genomen” ook de kandidaten moeten worden begrepen die hun sollicitatie afgewezen hebben zien worden, kan verzoeker in dit geval niet worden beschouwd als een dergelijke teleurgestelde kandidaat.

Zelfs indien de bestreden akten een gebrek zouden vertonen vanuit het oogpunt van de formele-motiveringsplicht, is dit derhalve hoe dan ook niet van aard als zodanig verzoekers belangen te schaden.

Het derde middel dient te worden verworpen.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

19. In het vierde middel laat verzoeker gelden dat de aangestelde directeurs niet beschikken over de negen jaar niveau-anciënniteit die is voorgeschreven door artikel 63 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002.

Beoordeling

20. Het besluit van Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 is, zoals hiervóór onder randnummer 15 reeds werd aangegeven, slechts van toepassing op de statutaire ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. In dit geval maken evenwel de machtiging tot contractuele aanstelling en de uitvoeringsbeslissingen daarvan het voorwerp uit van het beroep. Artikel 63 van het voornoemde besluit, dat voor een bevordering in de graad van directeur (rang A3) een niveau-anciënniteit van negen jaar vereist, is te dezen dan ook niet van toepassing.

Het vierde middel faalt eveneens naar recht.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

21. Verzoeker voert in het vijfde middel aan dat artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2000 ‘tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen’ (hierna het APKB) werd miskend, doordat de bestreden aanwerving niet valt onder één van de daarin vermelde hypothesen waarin kan worden overgegaan tot contractuele aanwerving.

22. In zijn memorie van wederantwoord stelt verzoeker dat moeilijk kan worden ingezien hoe de functie van directeur van het IWOIB beschouwd zou kunnen worden als een functie die een beroepsbekwaamheid vereist “voor een beperkte duur of voor een welbepaalde activiteit”, aangezien het IWOIB is opgericht voor onbepaalde duur, zodat in beginsel ook de functies van directeur van dat instituut voor onbepaalde duur bestaan. Hij wijst er ook op dat het IWOIB sinds zijn oprichting verondersteld wordt de vergaderingen van de Europese Unie voor het luik ‘wetenschappelijk onderzoek’ op te volgen en bij te wonen en dat dit tot de normale taak van het instituut behoort.

23. In zijn laatste memorie laat verzoeker nog gelden dat alleen de motieven die uit de beslissing zelf blijken of uit de stukken waarnaar werd verwezen, een wettige motivering kunnen zijn voor een contractuele aanstelling die in overeenstemming is met artikel 2, § 1, tweede lid, 1°, van het APKB. Hij voegt eraan toe dat de betrekkingen van directeur opgenomen zijn in de personeelsformatie, zodat ze slechts kunnen worden begeven door statutaire ambtenaren en een contractuele invulling als onwettig moet worden beschouwd.

Ten slotte heeft de functie van financieel directeur volgens verzoeker geen enkel verband met de ingeroepen Europese top van 2010.

Beoordeling

24. Artikel 2 van het APKB luidt als volgt:

“§ 1. Onverminderd paragraaf 2, wordt aan de personeelsbehoeften uitsluitend voldaan door ambtenaren die aan de bepalingen van dit besluit onderworpen zijn.

Niettemin kunnen bij arbeidsovereenkomst personen in dienst worden genomen, uitsluitend om :

- 1° aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen, hetzij voor in de tijd beperkte acties hetzij voor een buitengewone toename van het werk;
- 2° ambtenaren te vervangen bij gehele of gedeeltelijke afwezigheid, ongeacht of ze in dienstactiviteit zijn of niet, wanneer de duur van die afwezigheid tot vervanging noopt en waarvan de modaliteiten worden bepaald in het statuut;
- 3° bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen, waarvan de lijst vooraf wordt bekendgemaakt door elke uitvoerende macht;
- 4° te voorzien in de uitvoering van taken die een bijzondere kennis of ruime ervaring op hoog niveau vereisen, beide relevant voor de uit te voeren taken.

§ 2. Het in artikel 9, tweede lid, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen bedoelde decreet kan bepalen dat voor de activiteiten die een publiekrechtelijke rechtspersoon verricht in mededinging met andere publieke of private marktdeelnemers voor deze activiteiten aan de personeelsbehoeften wordt voldaan door personen die bij arbeidsovereenkomst in dienst worden genomen.

Wanneer de publiekrechtelijke rechtspersoon voor het wezen van zijn opdracht in mededinging treedt met andere publieke of private marktdeelnemers, kan voormeld decreet bepalen dat aan de personeelsbehoeften wordt voldaan door personen die bij arbeidsovereenkomst in dienst worden genomen.”

25. Vooreerst rijst de vraag op grond van welke uitzonderingscategorie, bepaald in artikel 2, § 1, tweede lid, van het APKB, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bij besluit van 4 juni 2004 aan het IWOIB machtiging heeft verleend om twee directeurs contractueel in dienst te nemen.

Artikel 1 van het bestreden machtigingsbesluit luidt als volgt:

“Het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel wordt gemachtigd twee Directeurs in dienst te nemen om te voldoen aan uitzonderlijke en tijdelijke behoeften.”

De machtiging tot contractuele aanwerving van twee directeurs bij het IWOIB blijkt derhalve ingegeven door de noodzaak “om te voldoen aan uitzonderlijke en tijdelijke behoeften”. De verwerende partij beroept zich aldus op artikel 2, § 1, tweede lid, 1°, van het APKB ter verantwoording van de contractuele aard van de aanwerving.

Deze verantwoording wordt in de overwegingen van het bestreden machtigingsbesluit als volgt geconcretiseerd:

“Overwegende dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, voor het luik wetenschappelijk onderzoek, de woordvoerder zal zijn van het Belgisch Voorzitterschap van de Europese Unie tijdens het tweede semester van 2010 en dat het IWOIB ter gelegenheid daarvan heel wat taken op zich zal moeten nemen;

Overwegende dat het noodzakelijk en dringend is directiepersoneel in dienst te nemen teneinde de goede werking van de diensten van het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel te verzekeren.”

26. Vervolgens rijst de vraag of deze verantwoording als afdoende kan worden beschouwd in het licht van het aangehaalde artikel 2, § 1, tweede lid, 1°, van het APKB.

Op grond van die bepaling is de aanwerving van contractuele personeelsleden mogelijk om “aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen, hetzij voor in de tijd beperkte acties hetzij voor een buitengewone toename van het werk”.

In dit geval heeft de bestreden machtiging tot indienstneming van contractuele personeelsleden bij het IWOIB betrekking op twee functies van directeur.

Louter op het eerste gezicht zou moeilijk kunnen worden ingezien hoe de functie van directeur bij het IWOIB zou kunnen worden beschouwd als een functie die beantwoordt aan een “uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoefte”. Het IWOIB is immers voor onbepaalde duur opgericht, waarbij de twee betrokken functies van directeur zijn opgenomen in de personeelsformatie van het instituut. Bij gebrek aan tegenindicaties moet er dan ook van worden uitgegaan dat deze functies eveneens voor onbepaalde duur bestaan én slechts in statutair dienstverband kunnen worden begeven.

De reden waarom de verwerende partij voor de invulling van die functies dan toch een beroep doet op de contractuele aanwerving, ligt volgens het bestreden machtigingsbesluit in het feit dat het IWOIB veel taken krijgt toebedeeld naar aanleiding van het Belgische Voorzitterschap van de Europese Unie, zodat het dringend en noodzakelijk is om directiepersoneel aan te nemen teneinde de goede werking van het IWOIB te verzekeren.

Naar aanleiding van een vraag gesteld in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement verduidelijkt de minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering die bevoegd is voor Tewerkstelling, Economie, Buitenlandse Handel en Wetenschappelijk Onderzoek dat de “uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoefte” voor contractuele aanstellingen binnen het IWOIB gelegen is in de behoefte om “[de] goede werking van de diensten van Innoviris [te] garanderen in afwachting van een statutaire bezetting van de functie” (*Vr. en Antw. Br.Parl. 2011-12, bulletin nr. 26, 15 februari 2012, 178 (Vr. nr. 632 V. De Wolf)*). Wat “de job van de graad van directeur” betreft, wordt hieraan toegevoegd dat het gaat om het machtigingsbesluit van 4 juni 2009 “tot tijdelijke aanwerving van directiepersoneel met een opdracht van algemeen belang in afwachting van de benoeming van de Directieraad van het IWOIB”.

Aldus blijkt dat het machtigingsbesluit is ingegeven door de noodzaak om de functies van directeur reeds tijdelijk in te vullen om de goede werking van de diensten te verzekeren, onder meer met het oog op de bijkomende taken naar aanleiding van het Europese Voorzitterschap, en dit totdat de directieraad bij het IWOIB benoemd is. Luidens artikel 67 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 geeft de directieraad immers advies over een bevordering in de rang A3, zodat – zolang de directieraad niet is samengesteld – niet kan worden overgegaan tot een statutaire benoeming in de betrokken functies.

Deze verantwoording toont wél afdoende een “uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoefte” aan in de zin van artikel 2, § 1, tweede lid, 1°, van het APKB, zodat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een beroep mag doen op de daarin bepaalde uitzonderlijke mogelijkheid om tot contractuele in plaats van statutaire aanwerving over te gaan.

27. Het bestreden besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 juni 2009 waarbij het IWOIB wordt gemachtigd om over te gaan tot de contractuele aanwerving van twee directeurs is derhalve in overeenstemming met artikel 2 van het APKB. Ook de bestreden beslissingen tot contractuele aanstelling van Pieter De Pauw en Valérie Goret, die hun grondslag vinden in het bestreden machtigingsbesluit, gaan derhalve niet in tegen de genoemde bepaling van het APKB.

28. Het vijfde middel is niet gegrond.

F. Zesde middel

Uiteenzetting van het middel

29. Verzoeker voert in het zesde middel aan dat het gezag van gewijsde van de arresten nrs. 160.268, 187.959, 108.366 en 196.015 van de Raad

van State is geschonden. Hij betoogt dat indien de verwerende partij geen fouten had gemaakt of het rechtsherstel had verleend waartoe zij ingevolge de voornoemde arresten gehouden was, hij thans directeur zou zijn bij het IWOIB. Met haar dralen bij het verlenen van rechtsherstel, tracht de verwerende partij te verkrijgen dat zij geen rechtsherstel meer moet verlenen. Uit het normale rechtsherstel na de arresten nrs. 160.268 en 196.015 volgt, zo stelt verzoeker, dat hij deel uitmaakt van het IWOIB sinds de oprichting ervan.

Volgens verzoeker werd voorts ook artikel 59 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 geschonden, doordat hij geen visum heeft aangebracht op de dienstnota betreffende de vacante betrekkingen, noch deze heeft ontvangen op zijn woonplaats.

Beoordeling

30. Verzoeker beklaagt zich erover dat de bestreden beslissingen het gezag van gewijsde van diverse arresten van de Raad van State miskennen, maar hij legt niet uit op welke wijze voor elk van die arresten het gezag van gewijsde miskend zou zijn.

In zoverre is het zesde middel niet ontvankelijk wegens onduidelijkheid.

Verzoekers bewering dat de verwerende partij draalt met betrekking tot het rechtsherstel en dat hij in het geval van een correct rechtsherstel deel zou uitmaken van het IWOIB, laat hoe dan ook niet toe tot de gegrondheid van het middel te besluiten.

31. Voorts dient herhaald dat het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 enkel de rechtspositie van het statutaire personeel regelt. Het voorliggende beroep heeft evenwel contractuele

aanstellingen en de machtiging daartoe als voorwerp. De bepalingen van het voornoemde besluit, waaronder artikel 59, zijn daarop niet van toepassing.

In zoverre faalt het zesde middel naar recht.

32. Het zesde middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 maart 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Van Haegendoren